

РЕШЕНИЕ

№ 5883

гр. София, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8483** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 231 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Г. Г. Б. срещу заповед № 8121К-9226/29.7.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното й правоотношение като държавен служител – старши разследващ полицай“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, МВР, на основание чл.226, ал. 1, т. 7, б. „е“ ЗМВР – поради отказ на разрешение за достъп до класифицирана информация.

Жалбоподателят твърди, че при издаване на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения – не е спазена процедурата по чл. 226, ал. 5 ЗМВР, вр. чл. 10 от Наредба № 8121з-311, а именно – че прекратяването на правоотношението на посоченото основание се извършва само след като е предложено заемане на друга длъжност и съответно –отказ да се заеме новата длъжност. Необходимо е било да се изследва дали има друга подходяща длъжност към момента на издаване на заповедта, като се изиска информация от другите структури на МВР за наличието на друга вакантна длъжност – за която има същите изисквания за образование и професионална квалификация. Тази преценка е следвало да бъде изложена в заповедта за уволнение, каквото не е направено. В този смисъл е и трайната практика на съдилищата. По този начин се твърди, че административният орган превратно е упражнил властта си, не в съответствие с чл. 6, ал. 1 АПК.

Ответникът – министърът на вътрешните работи оспорва жалбата. Твърди, че не са налице процесните отменителни основания. Заповедта е издадена поради липса на допуск за класифицирана информация, който е необходим за назначаване в МВР.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок. Заповедта е връчена на 2.8.2021 г., като жалбата е подадена на 10.8.2021 г., поради което и е подадена в предвидения в чл. 231, ал. 1 ЗМВР 14-дневен срок.

Обжалваният акт е издаден от компетентен за това орган по чл. 214, ал. 2, вр. чл. 158 ЗМВР. Спазена е предписаната в закона форма.

При извършване на служебна проверка, съдът не констатира съществени нарушения на административно – производствените правила.

По фактите.

Установява се, че жалбоподателката е била назначена със заповед № 8121К-6513/19.05.2021 г. като стажант – кандидат, спечелил конкурс за държавна служба в МВР на длъжност „младши разследващ полицаи – старши полицаи“ при Главна дирекция „Борба с организирана престъпност“, МВР. На 20.05.2021 г. жалбоподателката е встъпила в длъжност, видно от представения акт за встъпване в длъжност. Видно от заповед № 8121К-6567/21.05.2021 г. е била изпратена на курс за първоначално професионално обучение.

Видно от предложение от 26.07.2021 г. е предложено да бъде прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката, поради постановяване на влязло в сила решение № 5004/11.06.2021 г. на ВПД директора на ГДБОП /представено по делото/, потвърдено с решение № 54-II-15/6.7.2021 г. на Държавната комисия по сигурността на информацията и на основание чл. 226, ал. 1, т. 7, б. „е“ ЗМВР /също представено по делото/.

В резултат на гореизложеното, служебното правоотношение между страните по делото е било прекратено с оспорваната в това производство заповед, с Г. Б., о държавен служител – старши разследващ полицаи“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, МВР, на основание чл.226, ал. 1, т. 7, б. „е“ ЗМВР – поради отказ на разрешение за достъп до класифицирана информация

С писмо от 25.08.2021 г. от министъра на вътрешните работи е изпратена преписката по оспорания акт, като в писмото е посочено, че тя е в цялост.

Предвид така установеното съдът намира, че жалбата е основателна. При съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод в подкрепа на твърденията на жалбоподателя, а именно, че при издаване на заповедта не е спазена процедурата по чл. 226, ал. 5 ЗМВР, вр. чл. 10 от Наредба № 8121з-311 от 17 юли 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи Обн. ДВ. бр.60 от 22 Ю. 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.33 от 8 Май 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 28 Февруари 2017г., изм. ДВ. бр.93 от 30 Октомври 2020г, вВ сила от 22.07.2014 г.

Съгласно чл. 10 от цитираната Наредба служебното правоотношение на държавния служител се прекратява на основание чл. 226, ал. 1, т. 7, буква "е" ЗМВР /на каквото основание е прекратено и процесното/, при наличието на една от двете предпоставки, а именно - при наличието на отказ или отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация, когато

1. служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или
2. ако няма друга вакантна длъжност, подходяща за него.

Съгласно чл. 11 (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2015 г., в сила от 08.05.2015 г.) Предлагането на друга длъжност в случаите по чл. 226, ал. 1, т. 3, 5 и т. 7, букви "е" и "ж" във връзка с чл. 153, ал. 3, т. 1 ЗМВР се извършва съгласно наредбата по чл. 164, ал. 6 ЗМВР.

Това е Наредба № 8121з-310 от 17 юли 2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, в сила от 22.07.2014 г., издадена от Министерството на вътрешните работи, Обн. ДВ. бр.60 от 22 Ю. 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.87 от 21 Октомври 2014г., изм. ДВ. бр.104 от 16 Декември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.29 от 21 Април 2015г.

В чл. 7, ал 1, т. 3 от цитираната наредба е предвидено задължението на ръководителя на съответната структура на МВР, в щата на която е заеманата длъжност, в случаите на отказ за достъп до класифицирана информация /каквото е процесният/, да предприеме действия по предлагане на държавния служител на друга длъжност. В процесния случай не се установява да са предприети такива действия от страна на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредбата, едва когато в същата структура няма друга длъжност, ръководителят е длъжен да изиска информация от другие структури на МВР, за наличието на „такава длъжност“.

В ал. 3 е посочено какви следва да се считат за „вакантни длъжности“ по щатовете на структурите на МВР:

1. длъжности, на които не са назначени стажанти;
2. длъжности, на които временно не са преназначени служители;
3. длъжности, за които няма обявен конкурс.

Съгласно чл. 7, ал. 4 предлагането на друга длъжност, съгласието или отказът на служителя да я заеме се удостоверяват писмено със съставянето на протокол с подписите, трите имена и длъжностите на двама служители.

Съгласно чл. 7, ал. 5 ръководителят на приемащата структура преназначава или изготвя предложение до министъра на вътрешните работи за преназначаване на служителя, приел предложената длъжност.

Съгласно чл. 7, ал. 7 преназначаването се извършва в тридесетдневен срок от възникване на обстоятелствата по ал. 1, т. 1 - 4 и 6.

В процесния случай не се установява да е изпълнена процедурата, описана по-горе, поради което следва да се направи извод, че заповедта е издадена при неспазване на процесуалните правила. Това неспазване съдът намира, че следва да се приеме за съществено такова. При безспорно установеното наличие на неспазването му не би могло да се достигне до извод, че ответникът би достигнал до същите изводи /издаване процесната заповед за прекратяване на служебното правоотношение/ ако процесуалните правила, описани по-горе, биха били спазени.

Ето защо оспорената заповед следва да бъде отменена. На основание чл. 173, ал. 2 АПК и ако жалбоподателката се яви да заеме длъжността, на която се възстановява при влизане в сила на съдебното решение, съгласно чл. 232 ЗМВР, съответният административен орган следва да изпълни процедурата, описана по-горе и по чл. 7 от Наредбата № 8121з-311 от 17 юли 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

По разноските. Жалбоподателката не е представила списък с разноски, нито доказателства за направени такива, поради което разноски не следва да се присъждат.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Г. Г. Б., ЕГН [ЕГН], заповед № 8121К-9226/29.7.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното й правоотношение като държавен служител – старши разследващ полицай“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, МВР, на основание чл.226, ал. 1, т. 7, б. „е“ ЗМВР– поради отказ на разрешение за достъп до класифицирана информация.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: